

נר אהרן

פרשת
ואתחנן

כניסת השבת: י-ם: 18:56 מרכז: 19:17 נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

תבלה, אבל רק אל תתבלה...

עורך: ראם בן טוב

כסף... אם כן, מי שאומר 'בואו ונעשה חיים' מה כוונתו? סימן שאין לו חיים, מרים נשענת לאחור על הספה הנוחה, היא קולטת שיוצאים מפיו של הבן הצדיק דברי אמת! ואז גדי מפציץ את הבליסטי הראשון שנמצא תחת אמתחתו "אנחנו הבנים של בעל המלון! אצלנו זה 365 יום 7 כוכבים" מלון? שואלת אלונה. "כן כן. מה אנחנו אומרים בסוף הערב לפני ששוקעים בפיג'מה? 'ישוב בסתר עליון' - הכוונה פנייה לקב"ה! תודה רבה לך על ש-'בצל ש-ד-י יתלונן' (מלשון לינה) - לשון מלון... תודה לך ה' שאתה הוא 'מחסי ומצודתי', תודה על כנפיים שמסככות על חיי ומעניקות לי מחסה 'ותחת כנפיו תחסה'!... נכון, להחליף אורה זה חשוב ובריא" אומר גדי, "אך להתפרק? לפרק ת'חבילה? להשתחרר מהקשר החזק ביותר בבריאה? את אבא אני לא עוזב ויהי מה!"

סע וטייל ברחבי שמע-ישראל...

בפרשתנו נמצא הפסוק המפורסם ביותר בתורה "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד!" זהו חיוב יומימי של כל אחד מאיתנו להתקשר

ולומר לו "אבא אתה אחד!" פעמיים ביום בבוקר ובערב אתה שולט בעניינים ומעניק לי מסלול על תקן יומימי. גם ביום וגם בלילה אנחנו לא נסיר את ליבנו שהכל פה זה מ-אחד! ביום זוהי בחינה שגם כשהכל נראה לי מואר, במצב חיים המלאים בהרגשה של סיוע שמיימי תמידי, אני לא שוכח אותך

ומכריז: ה' זה לא בזכותי, זה אחד! ומצד שני גם בלילה - כשלא הכל נראה טוב... גם כשהלב אומר לך תתחיל עם היללות [מלשון לילה] אז תדע לך אבא, אני מודיע לך כעת, במצב של חושך: אבא! זה הכל דמיון! ה' אלוקיני - אתה הוא הכח היחיד שלנו... מה שנראה מאיים זה לא באמת חשון! הדברים נעשים לטובתי, אלא שאני כעת מנוע מלראות את הטוב, מחר יזרח שוב האור, אתה תדליק לי את אור האמת ואז אודיע בקול גדול: ברוך אתה ה' יוצר המאורות! אני אדאג לפרסם שרק אתה הוא האמת! הקול שפותח לנו את הבוקר וסוגר לנו את הלילה הוא קול שמתנגן לו ומעניק לנו את החשק לרקוד "אבא איתי בכל רגע" בא נעשה חניית ביניים בטיול שלנו, ונאזין למסר של מורנו ורבונו לטיול מוצלח במיוחד - בהצלחה!

'תורה-טורס' מציגה הטיול שאתם חייבים להיות בו...

אלון נכנס הביתה והדבר האשון שעשה היה להוריד את המסכה שגורמת לו לאבד את חוש הריח "זהו, נגמר לי הכח, אני חנוק, השנה אנחנו חייבים לצאת לנופש כמו שצריך, לעשות חיים בלי חשבון אחרי כל הסגרים החל"תים והסלטים אני חייב לנושם אויר נקי" ומרים כמו אישה טובה, המקיימת את מאמר המשורר 'מאחורי כל בעל חנוק עומדת אשה חנוקה' מתחילה להרים טלפונים, לברר, ולהשוות ולהתחבט בשאלה הרת הגורל האם עדיף צימר או בית- מלון? הבית כמרוקחה האוזניים כבר כואבות משיחות טלפון אין סופיות אבל מה לא עושים בשביל לצאת לנופש אמיתי כיהא וכנאה למשפחת שוורצמן, הילדים כבר צוהלים וכמעט שמתחילים לארוז את חצי הבית רק בשביל לגלות שהיה צריך גם את החצי השני אבל יש אחד שלא שותף לחגיגה כל הדרך אל הנופש, גדי בנם השני שלאחרונה התקרב קצת לאבא שבשמיים, בידו האחת הוא אווז בספר המוסר המפורסם "פלא יועץ" ובחצי אווזן קולט את האווירה בבית, הוא ניגש אל המקפאי

שולף שני 'מגנום וניל נוגט' ומתיישב על יד אמו "אמא, בבקשה אחד לי ואחד לך, מה דעתך על טיול לאתר מיוחד, מקום שלא יציעו לך בשום חברת טיולים, טיול שלא תשכחי לעולם" מרים הופתעה לרגע מנין לו לגדי שלה הידע באתרי תיירות, אבל הוא לא נתן לה עוד הרבה זמן לחשוב "בא נצא לטיול לא פחות מאשר אל ריבוננו של עולם..." גדי הוא טיפוס שלא מדבר סתם, ולכן כל מילה שלו חודרת עד לעמקי הנשמה! גדי הוא אחד שנושם את מה שהוא מדבר.

אז בואו ונצטרף גם אנחנו לטיול המעניין של משפחת שוורצמן. פרשת ואתחנן תש"פ יוצאים לדרך...
להשתחרר כן, להתפרק לא!!!

"יש אנשים שאצלם נופש הוא גלגל הצלה" מתחיל גדי לפרוש את משנתו "לפנק ת'משפחה, איך אומרים? טיול זה או שאתה יוצא יוצא... או שתישאר בבית, וכך אנשים הולכים 'לעשות חיים', חבר'ה! בואו ולא נתפוס אנשים על כל מילה שיוצאת להם מהפה, אבל כל מתבונן מבין שאדם שפולט משפט כמו 'בואו ונעשה עוד קצת כסף' זה אומר שהוא מרגיש שחסר לו

הדברים הקטנים שיעשו אותך אדם גדול...

בפרשת כי תישא ישנו פסוק שבמבט ראשון נראה שאין לנו שום קשר אליו והוא ממש לא מדבר אלינו, וכך נאמר: "לא תשתחוהו לאל אחר" מייד מתגבטת לך לראש המחשבה שפסוק זה מתאים אולי לשכן ממול, שזה עתה חזר ממסע של 8 חודש בבנגוק הכפרית [הכפרנית...], כולנו ראינו איך הוא הביא בשקית ההפתעות שלו כמה בודהות חמודות למזכרת... אבל רגע רגע, איציק, עצור!! התורה היא נצחית והיא מדברת גם לצדיק מתוק כמוך! אני???

מבאר מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א: מה שמבדיל בין ה' אחד לבין לא תשתחוהו לאל אחר זה בסה"כ צ'ופצ'יק קטן, בשיוף של ה-ד' וכבר אתה חי במושגים של 'אחר'... ויש כאן רמז גדול: כשלא מקפידים על הקטנות, איך אומרים החברה - אלוקים יבין, אתה כעת בטיוול, וההרגשה היא, שעכשיו זה הזמן להתפרק אל תציק עם הדברים הקטנים, הוא יאמר לך, תחיה תחיה, מה אתה עושה מזה עסק? כן יש לו תעודת כשרות, אין לו תעודה... הא הא! מה נאמר לו מנגד? אם התמונה שלך היתה תלויה, חביב'לה, מבלי לפגוע, והבבא-סאלי היה על דוכן המכירות - היה מה לדבר... "אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו". אומר הרב: החכמה היא שגם כשאתה הולך למקום כמו מצרים, כשאתה יורד למקום ששם לא היי די די מדקדקים... אתה! תהיה יעקב, תביא איתך את ה"ביתו", את הדקדוקים שאתה מדקדק בבית!! חברה! איך אומר הרב פינקוס זצ"ל? - אל תסתכל בגודל המצוה, הפוך - תסתכל בגודל מי שציווה עליה! תהיה התנא הגדול אם תזוז בקטנה אתה תפסיד קשר גדול. בואו נציין למה שקרה ללא פחות מתנא שהיה בדרגה של מחיה מתים... לא לזוז...

אפילו לתנאים אין ביטוח, אז מה נאמר אנחנו??

הגמרא במסכת שבת (דף קמ"ב ע"ב) מספרת על מקום שיש בו מעיינות משובחים, ויום אחד עובר שם התנא הקדוש רבי אלעזר בן ערך. מה יש? בקטנה... מידי פעם מותר קצת ליהנות... אלא מה? שגם אדם גדול כמו התנא הקדוש התרחץ ונהנה שם כנראה יותר מכפי הראוי לדרגתו, וכשבאו לפניו תלמידיו שילמד אותם תורה, פתח את ספר התורה, ובמקום לקרוא "החודש הזה לכם" קרא "החרש היה ליבם" - נעקר ממנו תלמודו, עד שהתפללו עליו החכמים וחזרה אליו חכמתו.

אין זה סיפור בעלמא. הגמרא מעבירה כאן מסר עוצמתי. על התורה נאמר "התעיף עינך בו ואיננו" אם מסיחים דעת מהתורה מאבדים אותה בשניה. כדי להישאר במלון של ה' "בצל שד-י

יתלונן" צריך להיות דבוק בו כל הזמן "סעפים שנאתי ותורתך אהבתי" (תהילים קיט) אל תכניס לי סעיפים אחרים בחוזה שלי עם האחד... אם מתחילים להתפרק ולשחרר את הקשר תמורת הנאות העולם הזה, זה מתבטא מיידית בריחוק רוחני.

ובעומק מבאר הרב: "החודש הזה לכם" חודש זה התחדשות, עם ישראל נמשל ללבנה המתחדשת כל הזמן. התורה היא אינסופית "כל יום יהיו בעיניך כחדשים" כל יום חידושים חדשים. תפילת שמונה עשרה של היום היא לא כמו הקודמת, והשמונה עשרה הבא שלי היא עולם אחר לגמרי, מדוע? כי גיליתי עוד קצת מאהבת ה' אלי, התוצאה: כעת אתן לו יותר את הלב. אבל כשהלב נמצא במקום אחר, שקוע בדברים אחרים, אז החודש נהפך לחרש, החרש היה ליבם. לא שומעים כלום. פתאום אין חשק לקום ולשמע את החזן חוזר על אותה תפילה, ופתאום אתה קולט שאתה במצב של 'לא זמין'. נו, אז מה הפיתרון? מורנו הרב מביא את הפתרון אפשר להמשיך בנסיעה...

אתה תתן את הלב אלוקים יתן את המקדש...

תמיד פרשת ואתחנן מגיעה אחרי ט' באב. מה זה בא לומר לנו? מבאר הרב נפלא: משה מכנס את העם ומודיע להם "גם בי התעבר ה' למענכם" פירוש - תדעו לכם, אומר משה, גם כשיהודי עובר תקופות שלא הכל הולך לפי התכנון, דע לך - המציאות שלך כיום זהו ע"פ רצון ה' (למענכם) - למענך!! תפקידנו למצוא בכל מקום, גם בתוך כל החושך, את "מקדש ה' כוננו ידיך" ה' בעצמו בונה לנו אותה! אנחנו ניתן את השמע ישראל, את ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך!! תתן ת'לב, אומר ה', כן כן, גם כשאתה יוצא לטיול אל תחשוב ששם אתה לא בתפקיד! הפוך. שם אתה מוכיח שאני בליבך בכל לבבך, בכל מקום שאתה נמצא אני איתך ביחד! אל תשב לי על איזה ערסל ותתנתק מהמציאות. הפוך. תשכב לך בערסל ותדמיין לעצמך איך אתה הולך לתת לי את הלב בעוד פחות משעה במפגש ביני לבינך - תפילת מנחה מרגשת!! כן כן, תקפיד על קוצו של יו"ד, תגיע לאחד! אני ואתה - שמעת? אני ואתה!! ביחד - זהו הקול שאמור לנגן לנו יומם ולילה! ה' איתי בכל מקום, ואני, אתן לו את הלב בכל מקום...

חופשה מהנה ומועילה לגוף, אך לא פחות מכך לנפש לכל בית ישראל!

בברכת שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

ההשגחה מוענקת למי שמשגיח

לנו לעצור. החלון נפתח, ואחד מהם פונה אלינו: "מנחה התפללתם?" לא "כמה אתם?" התחלנו לספור 'הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם... שבעה - מדהים! יש לנו עשרה! "אשרי יושבי ביתך" התחלנו להתפלל בהתרגשות רבה. אחרי התפילה פונה אלי אחד מהשלושה במונולוג שפתחנו. "אלוקים הוכיח לי שגם במקרה שנראה אבוד, במקום שאין זכר לשיבילאך והשקיעה מתקדמת בצעדי ענק, אם אני עשיתי את שלי - אלוקים יעשה את שלו... גם כשאין אפשרות לנסוע הוא כבר יסיע מנין עבורי. מדהים!" כשמקריבים ברוחניות זוכים לקירבה מיוחדת. שנזכה.

סיפור השבוע

סיפור לי מכר סיפור ששמע מכלי ראשון מהי אהבת הבורא לתפילותיו של יהודי שמגיעות מהקרבה. "17 שנים" הוא מספר בהתרגשות, "17 שנים שמתוכם פעם אחת לא ויתרתי על תפילה במנין. לפני ארוחת צהרים, אחרי ארוחת צהרים, רעב, צמא, עיף, עירני - אותי זה לא עניין, אני מתפלל לבורא במנין!" את המונולוג הזה אני שומע לאחר תפילת מנחה נרגשת בפאתי אחד הישובים על כביש 4. וכך מספר הרב: היינו שבעה נוסעים ברכב בדרך לצפון. הפקקים עשו את שלהם, והשעון מורה: בעוד 27 דקות השקיעה. החלטנו 'לפרסס' ולהכנס לאחד הישובים. התחלנו בקריאת תהילים שנזכה לתפוס מנין, ולפתע הבחנו בשלושה חברה שמסמנים

להצלחת משפחת דוגה

מזל טוב ליקיר כהן להולדת הבן, שיזכו לרוב נחת יהודית אמיתית

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com
לשמיעת שיעורי מורנו הרב מרקוביץ חייגו לקול הלשון - 03-6171111 ובזיהוי קולי לומר את שם הרב
וכן לשמיעת שיעורי הרב רן אהרן בן ישעיה (קול הלשון) חייגו 073-3211786 שלוחה 11